

CONTINUED FROM PAGE 1

του έδωκεν έτσι η ευαισθησία να σπασεί βο-
ηθός στ' αδελφία του, τ' αφήνω από την κοινότητα
τους ανένεργους και φίλους από την Κωνσταντή.
Από εκεί και πέρα έγινε και παρέμεινε η καρ-
διά και ο παλμός της οικουμένης του. Στο
πρόσωπό του έβρισκαν το φλό και ποσότητα
οι άνθρωποι της Κωνσταντίας και ιδιαιτέρως ο ελλη-
νισμός του Μπενδών.

Blessed in marriage to Cleo Varsamis, a wonderful and dedicated wife and mother, The fruits of her motherhood we all bear witness to in her children's upbringing, their success in life and the respect they enjoy from their fellow friends. They had three sons- Strati, Angelo and George - who in turn respectively married Theresa, Maro and Giota, he lived to this wonderful age and was able to enjoy grandchildren from each of his children's marriages.

Όλα τα παραπάνω επιτεύγματα κατορθώθηκαν χάρη στην αρωμική συμβολή, στην αγάπη, συμπαράσταση, βοήθεια που έβουλε στην αγάπη και τις οργανωμένες-αποδοτικές δράσεις. Βρίσκοντας πάντα τη δύναμη να είναι σωστή παρέμβαση, καλή αξιολόγηση μέσω της τελεοναία. Χάρη που οι αναγνώστες του λαμπρού μας θαύμα - λόγω υγιεινής - ήταν ιερώδεις.

Mr Arthur Poulos from a very young age became the Hellenic Mr Benoni. Anything to do with Hellenism was automatically associated with him. He dedicated most of his life in serving his fellow beings. He always believed that Hellenism should be promoted and retained at all costs in his beloved adopted homeland South Africa. He never ceased to advocate that Hellenic culture, the language and above all the Hellenic Orthodox Faith should be promoted

among his fellow Hellenes, and at the same time attain the love and respect of other fellow South Africans. To him there was no limit to the promotion of Hellenism. There was no such thing as a problem that could not be solved to promote the goals of Hellenism. We saw this through his devotion and support both in effort and action, time expended and financial support of so many Hellenic institutions. His beloved Hellenic Community of Benoni, Saheti, the Hellenic Co-operative Society, the Peloponnesian Society, his Church and so many other Communities, Brotherhoods and Institutions that enjoyed a something from him. His generosity was second to none.

A man devoted to the promotion and retention of Hellenism from a very young age.

On the 11th May 1949 the Hellenic Community of Benoni was formed. The offspring of the Benoni-Boksburg Association, and he was elected Vice President. The first 12 months of this newly formed Hellenic Community was an organisational period in which they were able to finalise their Constitution.

Once again in 1974 he was elected as President and retained this office for another uninterrupted period of 11 years until 1984 when he was unanimously elected as the Community's first Honorary Life President. He thereafter retired due to ill health, but

Although so intimately interwoven with Hellenism in the Republic of South Africa, his continued love for his motherland Greece, he never ceased to love and respect

his adopted homeland south Africa. An ever-
nal optimist as far as South Africa was
concerned. A man grateful for what his ad-
opted homeland had provided him with. A
man who never let any of these opportuni-
ties be wasted. He also in his own philan-
thropic manner served not only Hellenism
but the South African society on a broader
basis by being a donor to many a welfare
and philanthropic causes particularly in
his home town Benoni. A true philanthro-
pist.

For his distinguished service to Hellenism and the Church, he was honoured by the Patriarch of Alexandria by having the Cross of St Mark bestowed on him in 1979. He was also honoured by the Federation of Hellenic Communities by being awarded a medal for distinguished service in 1986. The medal was bestowed by the then State President P.W. Botha on behalf of the Federation.

He loved being with people, he loved and enjoyed tying bonds with families. He went on to become the Godfather of many children, one of whom I have the privilege to be. He baptised me in 1937. He showed his love for humanity and his religion by always offering to be the Godfather and bonding himself with children.

A wise man, a man who when approached was ready to offer assistance. His left hand never knew what his right hand was doing. He offered advice based on his experience and wisdom in such a way as to retain the confidence and the respect of those he advised. A truly respected and wise man. His memory, his words of advice, his assistance where given will always be remembered and remain with us.

Ἰκάντα ὁα του θουλοαυτε, η ιυλιν του ὁα ελ-
υα νουα ἰα ἰα. Ου τοδεῖς του νάυα ὁα ἰα ἰα
τοδεῖς ἰα ἰα, ἰα ἰα ἰα ἰα το ὁεδ v' ay-
καλοαε τιν γαυη του. Το χῆμα αε εἶναι ε-
καποδ υἱ, αἰαυ.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μπενόνι κ. Νικήτας Κορράσσης, απελευτέρος το νεκρό με τα πιό κάτω λόγια:

Έφυγε από κοντά μας ένας αγαπός φίλος, ένας πολύτερος φίλος, ένας σπάνιος συμπατριώτης, ένας τίμιος συνεργάτης. Έφυγε από κοντά μας ένας αγαπός αδελφός σε όλους τους τομείς, με βαθιά πίστη στα ιδανικά του τόπου μας και της πατρίδας μας, που σίγουρα και λάτρευε την πατρίδα κι έδωσε για αυτήν όλα του τα είναι και τόσες χιλιάδες χιλιάδες ιαχές.

Αγαπώ φίλε και συνεργάτη θάνατε, μεγάλο και δυσανάχτο το νεκρό που μας άφησες. Χάσαμε τον πολύτερο φίλο, έναν από τους ιδρυτές της Κοινότητας, της Ελληνικής μας, του σχολείου μας. Μας κατέχει ο πόνος και η οδύνη. Ήρκαμισε τις ψυχές όλων μας ο θάνατός σου. Η συνάντηση παλαιά και μόνιμη μας και τα δάκρυα που πλημμυρίζουν τα μάτια μας έχουν όμοιο γλάιομας.

Ένα φανερό και ολοζώντανο παράδειγμα γιά μέλη που ήταν το πρόσωπό σου στην ζωή. Βυρσός όμοια, που φέρνοντας από τότε την προέκταση ζωής παράδειγμα να ολοκληρώσει το έργο σου, ένα έργο λαμπρό, που κάθε άνθρωπος επιθυμεί να έβρει σε τότε τη ζωή.

Αγάπησες και διακοίνησες όχι μόνο σαν άνθρωπος αλλά και σαν οικογενειακό της. Ήσουν ο φαινομενικός άνθρωπος, με τη βαθιά πίστη στα ιδανικά του τόπου μας και της πατρίδας μας. Ήσουν Πρόεδρος της Κοινότητας μας διακοίνησες. Επί τη παρουσία σου, με το ήλιο σου και το υπερόπιο ενδυσάμενος σου κτίστηκε η Κοινότητα, η Ελληνία και το σχολείο. Αγάπησες στα Ελληνόπουλα όλων των ηλικιών και κομμάτιας γιά τη μέριμνή τους, την ανάπτυξη και την τελειότητα της. Ήσουν αγαπός στις επιθέσεις, την παρουσία μας γαλουχώντας την ηλικία, σχολείο – φάσεις και οδηγίες την παρουσία μας γαλουχώντας την στα ιδανικά της θρησκείας μας και της Πατριδας μας. Λαμπρή η προσφορά σου στην κοινωνία μας. Μακαρίτης εξαιρετικά και με όλα γιά μέλη που τα τελευταία χρόνια, ήσουν ο φαινομενικός άνθρωπος, ο καταπονημένος, ο τελικός και άδυστος φίλος όλων μας.

Ήσουν που κινήθηκες με τις άδυστες και αιώνιες σφαιρές της ζωής μας: την τιμότητα, την εργατικότητα, την ευνομιότητα, την φιλαδέλφεια και τον ανιδιοτέλεια. Σε διακρίνει η ευγένεια, ο σεβασμός, η αγάπη γιά κάθε σφαχό και σφαχό. Το πρόσωπό σου ήταν πάντα χαρούμενο και χαμογελαστό. Στο πρόσωπό σου βολέμασε πάντα τον ελληνικό φίλο, το συμπατριώτη σε κάθε μας δυσκολία του πολύτερου φίλου, που ήθελε πάντα να ματευόμει στο σφρό και στο σφρό. Τίς τη μεγάλη σου αυτή προσφορά στην Κοινότητα μας σου αποδόθηκε ο τίτλος του Επικρατοφίλου Πρόεδρου της Κοινότητας μας. Ιδανικά το ενδυσάμενος σου και η αγάπη σου γιά την Κοινότητα, την Ελληνία και το σχολείο δεν περιόριστη μόνο στα χρόνια της Προεδρίας σου, αλλά και όλα τα επόμενα, μέχρι και λίγο πριν το θάνατό σου.

Και στον τομέα της οικογενειακής διακοίνησες. Ήσουν ο φαινομενικός άνθρωπος, που έχαιρε από όλους εκτίμηση και σεβασμό. Πιόστες στην οικογενειακή εστία, δημιουργήσες μία οικογένεια υποδειγματική. Μία οικογένεια με βλαβερούς ηλικίες, ευγενή και πιστή στις ελληνικές παραδόσεις. Τα παιδιά σου είναι ιδανικά στην κοινωνία μας, πιστοί συνεργάτες των ανελήκτων και των υψών όλων. Όλοι στο Μπενόνι, Μπακαρούρα, Κέιπτον Παρκ, όλοι στο Χορ Παντ, όλοι σου είχαν την τύχη να σε γνωρίσουν, θρησκόφιλα. Θρησκόφι γιά το θάνατό σου, γιατί έφυγε από νάμας μας μία σπάνια προσαντιότητα, γιατί χάσαμε έναν πολύτερο φίλο, έναν ανιδιοτέλη συνεργάτη, συμπατριώτη, ένα πολύτερο και πολυτέλει μέλος, έναν λαμπρό πατριώτη.

Ήσουν Πρόεδρος της Κοινότητας Μπενόνι. Σέλω να εγκρίνω εκ μέρους του Δ.Σ. και της παρουσίας μας τα θεία μας συλλυπητήρια στην οικογένειά σου. Ας είναι εύκολο το χάμα που θα σε σκεπάζει.

Εν συνεχεία κατέθεσαν στεφάνια οι εξής: Εκ μέρους της Κοινότητας Μπενόνι ο Επίτιμος Πρόεδρος κ. Χ. Αναστόπουλος, εκ μέρους του Συλλόγου Κυριών Μπενόνι η Πρόεδρος κ. Α. Νεονίδους, εκ μέρους των σχολείων της Κοινότητας Μπενόνι και του Κατηχητικού σχολείου αντιστοιχία μαθητών και εκ μέρους της Κοινότητας Μπενόνι ο Πρόεδρος κ. Μ. Κότσης. Η ενταφή έγινε στο νεκροταφείο του Μπενόνι και μετά έδωσε μαζές στην αίθουσα της Κοινότητας Μπενόνι. Στη σύζυγο, τα τέκνα και λοιπούς συγγενείς εκφράζουμε τα θεία μας συλλυπητήρια. Ιδιαίτερα φερύμεθα ότι το 40ήμια μνημόσυνο θα γίνει στην επαισία του Αγίου Αθανασίου στο Μπενόνι στις 15 Μαΐου 1994.

Ο συμπατριώτης μας ποιητής Τάσος Μιχαήλτος έγραψε τα πιό κάτω λόγια γιά το θάνατο του θανάτη Παπαθανασίου:

Σήμερα το παρόνομο κι η ζωή μας κυλάει γιατί έφυγες θάνατη μας κι έχουμε μείνει μόνοι.

Σήμερα σόζυρος, παιδί, οι συγγενείς κι οι φίλοι καλό ταξίδι θα σου πουν με πικραμένο χέλι.

Σήμερα αφήνεις σόζυρο, φίλους παιδί κι εγγόνα, τα έργα που μας άφησες θα σε τιμούν αιώνια.

Σήμερα στον Παράδεισο - που το καλό τελειώνει - θα κύνεις μία Κοινότητα καλή σου το Μπενόνι.

Σήμερα όλα τα καλά θα γίνοντε γαλόνα και μία ζωή παντοτινή, όμοια και αιώνια.

Μιά μέρα θάρω να σε βρω να κύνουμε παρό, θα είσαι συ ο Πρόεδρος, να μ' έχεις Παπατάτα.

Στη Γη και στον Παράδεισο και σ' όλους τους αιώνες θέλει ο Θεός τους Έλληνες να χιτίζουν Παπαθάνους.

ΔΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΚΩΣΤΑ Δ. ΤΣΙΝΩΝΗ

Προσέφεραν εις τον Ελληνικό Σύνδεσμο Κέιπτον Παρκ εις μνήμη Κώστα Δ. Τσινώνη: Οικογ. Α. Αποστόλη R150,00. Οικογ. Κ. Αμπρου R200,00. Π. Καρύσης R100,00. Ανώνυμος (Β.Δ.Φ.) R50,00.